

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Contra ordinului...

Epistola deschisă, pe care amicul nostru Vasile Mangra a adresat-o fișpanului din Arad, este, de sigur, nu numai un act de curaj civic, dar o faptă, pe care toți luptătorii naționali români trebuie să o sevrăsească. Toți trebuie să declare, că sunt conștienți de drepturile lor cetățenești, că nu vor consimți nici-o dată la aceea, ca un ministru, fie acela chiar mai tare de cum se credea bietul Hieronymi, să le confişte, prin simple ordinațiuni, drepturi cardinale înscrise în constituțiunea patriei: dreptul de liberă întrunire.

Toți trebuie să ne pătrundem de sentimentele, care l-au îndemnat pe V. Mangra să scrie fișpanului:

„Nu recunosc nici unui ministru ori prefect dreptul de a-mă reglementa în principile și în convingerile mele politice.”

„Binevoește dar a lua spre cunoștință, domnule comite suprem, că departe de a-mă lăsa intimidat și terorizat prin comunicatul Ilustrității Tale, eu vom urma constant direcțiunea politică a partidului național român definită în programul meu și, după puterile mele, vom lua todeauna parte activă în adunările sale.”

Pentru-că dacă nu acestea ar fi vederile fruntașilor români, guvernul unguresc și-ar fi ajuns scopul: să ne terorizeze, să ne facă incapabili de vre-o acțiune politică mai mare. Printr'o îndrăzneală poruncă, contând la slăbiciunea și neștiința noastră, guvernul ar fi reușit atunci să nimicească partidul național român!

Câtă vreme întrunirile noastre vor fi însă convocate conform legii și vor decurge în cadrul legii, teamă nu ne poate fi, că ucazul lui Hieronymi ni-s'ar pute aplica.

Ear' noi în cadrul legii purtăm lupta noastră.

Eată de ce epistola luptătorului național V. Mangra trebuie să fie considerată ca îndreptată nu contra legilor țării, ci ca un demn protest contra tendinței de a se confiscă drepturi cetățenești prin perverse intervertiri de legi.

Ungurii, dacă în adevăr ar fi liberali și jeloși de constituția patriei, dacă

șovinismul nu i-ar fi cuprins deja până la așa grad, că aplaudă la tot ce guvernul face contra naționalităților, ar fi trebuit ca în primul rând ei să protesteze contra opreliștei lui Hieronymi și să-l interpeleze pe actualul ministru de interne asupra menținerii celui ordin.

N'au făcut-o însă și nu vor face-o, ci din contră, îl vor denunța pe neînfricatul luptător român ca agitator contra legilor.

Ajunși să avem astfel de concetățeni și astfel de miniștri, de sine se înțelege, că atitudinea noastră nu de curentul lor bolnăvicios are să fie determinată, ci rămânând strîns pe calea legii, ne vom urma neînfricați calea de până aci. Stând gata, la ori-ce moment, să urmărim apelului ce ni-se va face din partea fruntașilor, cari obosesc în interesul național, ordinul reînviat după 28 Noiembrie 1894, îl vom privi tot ca nașterea acestei adunări: existent pe hârtie, dar fără putere în fața adevăratei legi, care și Românilor, ca tuturor cetățenilor din stat, le garantează dreptul liberei întruniri.

Și nu-i preț, în schimbul căruia să renunțăm dela acest drept.

Goluchowski. Vorbind în Parlamentul maghiar despre Goluchowski, Ugron a zis că atîta știe despre el, că este Polon și că fiind ambasador în București, a spriginit prin indeferentismul său irredenta română!

Ce zic alții despre metropolitul Miron? „Dreptatea” serie: Foia „Religio” redactată de Dr. Bresznai, profesor la universitatea din Budapesta se ocupă într'un articol de fond cu votul metropolitului Roman din Casa Magnaților și îl numește cu această ocaziune „flagellum dei” (biciul lui Dumnezeu).

O telegramă a „Gazetei” anunțând deschiderea congresului, scrie despre discursul metropolitului:

„Metropolitul a rostit discursul său cu o voce răgușită și cu trăsăturile feței abătute. A întîmpinat o primire rece și nemulțumire generală.”

toare ce-și așteaptă deslegarea. Cogălniceanu, omul convingerii și care nu se refușă nici-o dată de a fi convins, Cogălniceanu, care nici-o dată nu impune vederile sale, ci caută să convingă pe acei ce nu le împărtășeau în tot decursul ședințelor Divanului ad-hoc revine asupra lipsei mijlocului celui mai potrivit pentru răspândirea luminii și a adevărului — libertatea presei — pe care puterile europene, nu știu prin ce ajurare, o mențineau tot încă înainte, cu toate-că țintiau la o liberă rostire a dorinței poporului român. Cât regretă el lipsa unui organ de publicitate, care ar fi putut discuta și pune în lumină importanta chestiune, dacă drepturile politice pot fi date și celor de altă religie creștină, nu numai ortodocșilor! „Misiunea ne este grea, spune el; nu trebuie însă cineva să se teamă de a-și spune opinia, cu toate-că lumina a fost împedecată a se răspândi; e frumos a vedea popularitate, e mai frumos însă de a combate și chiar a muri pentru principiul de adevăr și dreptate”. Cuvîntarea ce urmează acestui exordiu este una din cele mai lungi și mai frumoase ale lui Cogălniceanu în Divanul Moldovei. Toate mijloacele oratorice sînt puse în mișcare de Cogălniceanu, spre a împedea un exclusivism prea mare al colegilor săi, cari ar fi făcut de sigur un rău efect asupra puterilor europene. Și cu toate acestea, deși el susține se de drepturi eterodoxilor, o face numai pentru aceia din ei, cari ar arăta dorințele de a se confunda cu naționalitatea, în sinul căreia voiau să intre. El nu primește pe acei ce vin să reclame dreptul cetățeniei, arătînd pe față tendința de a ră-

O audiență la nunțul Agliardi.

Reînforcîndu-se nunțul din călătoria sa canonică din Ungaria, la Viena, este în continuu obiectul ovațiunilor nesfîrșite ale poporului catolic din toate părțile. Principii, conți, corporațiuni mari și mici se întrec pentru a exprima simpatia față de nunțul și indignațiunea față de ministrul Bánffy.

Între atari împregiurări și tinerimea română din Viena, a aflat de bine a exmite ca reprezentanți ai săi pe dnii Drd. A. Vajda și Drd. G. I. Anca ca în numele ei să exprime Excelenței Sale simpatia și iubirea.

„Venim” zise dl Vajda între altele în vorbirea Sa către nunțul Agliardi — „venim, ca în numele întregii tinerimi rom. din Viena, fără deosebire de confesiune să exprimăm simpatia și iubirea față de Excelența Voastră și ne indignăm de purtarea necualificabilă a ministrului-president al acelei țări, căreia și noi aparținem”.

Nunțul Agliardi, mișcat, ne mulțumim pentru această atențiune și simpatie a tinerimii române vieneze. „Sper”, finl nunțul, „lucrurile se vor schimba în favoarea noastră”.

Și acum mi-se pare că ved pe nunțul, o figură măreață, cu trăsături caracteristice unei inteligențe supreme, cum ne primește, cu câtă afabilitate, și o bunăvoință mare se poate ceti din ochii lui. — La despărțire cu mulțumire ne întinse mâine — câteva complimente și ne-am despărțit.

Viena, în 18 Maiu 1895.

Jules.

Congresul național-bisericesc.

Ședința II., 8/20 Maiu.

Ședința aceasta s'a ocupat cu verificările necesare pentru a constata posibilitatea constituirii. Constituindu-se congresul, s'au inițiat lucrările prin alegerea comisiilor, ce vor raporta deja mâine asupra afacerilor rezolvate de ele. Nimic deosebit, afară de un interesant incident ridicat de dl Dr. George Popa (Arad) și de o salutară propunere făcută de dl Vasile Mangra (Arad).

Asupra verificărilor V. Tordășianu raportează, asupra alegerilor din eparchia Caransebeșului, V. Mangra asupra celor din archidieceză și T. Barzu asupra celor din eparchia Aradului. Sînt mai multe proteste, la care vom stărui când se vor pertracta în ședințele congresului.

Dl George Popa are de ridicat un incident, care merită atențiune deplină și anume relativ la Ignatie Papp, referent în senatul bisericesc din Arad și ales deputat congresual la Beins. Ignatie Papp nu a fost aici-o dată ales preot, nici nu este călogăr. El nu poate fi socotit prin urmare de membru din clerul ales de popor. Totuși el figurează ca reprezentant ales din cler. Aceasta nu se poate admite și deci îmi rezerv dreptul de a reveni la verificări la acest cas.

I. P. S. Sa metropolitul: Papp e verificat de secțiune, deci se poate reveni numai prin o propunere specială, corectura fiind admisibilă, dacă secția a pierdut la verificare oare-care împregiurări din vedere.

Dl George Popa: Ar fi de așteptat ca alegerea lui Papp să fie dificultată din oficiu, conform literiei b, din §. 10 al regulamentului congresual.

Dl Partenie Cosma: Dacă secția nu a aflat defecte, nici o alegere nu se poate dificulta din oficiu. Deci nici alegerea lui Papp nu se poate invalida.

Discuția se încheie, rămînînd ca Dr. George Popa să facă o propunere specială, din al cărei incident congresul să se pronunțe.

Casul este interesant, nu numai ca chestiune de drept constituțional-bisericesc, regulat prin statutul organic, ci și ca chestiune de regulament. Dacă s'ar admite teoria, că ori-ce verificare a secției este infalibilă și că un deputat, care nu se află în secțiunea aceea, nu mai poate invoca o invalidare deși motive are, atunci această teorie ar deschide drum și altor eventuale abuzuri, greșeli etc. Dr. George Popa va stărui deci, respectându-se regulamentul actual, ca chestiunea să fie decisă prin o propunere specială, pe care a și anunțat că o va face.

Biurul se constituie apoi definitiv. Alegem și de aici încolo momentele mai marcante.

Dep. Dr. Iosif Gall, cel compromis (în calitate de gr-or.) prin politica religioasă a guvernului, își trimite prin poșta credenționalul. Presidiul anunță aceasta.

După informațiunile noastre dl Gall a declarat în Budapesta, către episcopii noștri, că el va trage consecuențele din votul său dat în Casa Magnaților și că nu se va prezenta. Invalidarea lui este aproape sigură.

Concediile, ce le cer deputații sînt cam multe. Prin urmare merită o atențiune mai mare. Concedii cer, cei mai mulți pe toată sesiunea — dnii Curescu, V. Bologa, Dr. V. Preda, prof. V. Beleş, G. Popovici, Dr. Em. Popescu, Dr. C. Groza, Dr. I. Popovici, C. Rădulescu, Trip. Miclea, Seb. Olariu, Tit Hațeg, I. Pinciu, Aur. Oprea, Ioan Beleş. Unul dintre ei susține chiar că nu a putut afla la timp de convocare și nu a putut să-și amine afacerile, pe care nu le poate părăsi acum.

Să aleg apoi comisiile felurite.

După aceasta dl V. Mangra cere cuvîntul și zice, că ar fi bine ca totdeauna să se răspundă la cuvîntul de deschidere al metropolitului printr'o adresă, care să fie un ecou al congresului la cuvintele cu care El îl salută la deschidere. Propunerea este următoarea:

„În conformitate cu exigențele parlamentarismului, discursul Excelenței Sale I. Preasfințitului domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, rostit la deschiderea congresului național bisericesc, cea mai înaltă corporațiune reprezentativă și legislativă în provincia noastră metropolitand, să se predea unei comisiuni speciale, care să-l studieze și să se prezente congresului un proiect de răspuns potrivit poziției primului nostru ierarh cât și cu situațiunea în care se găsește biserica națională autonomă.”

Sentimentul religios.

Excelentul doctor sufletesc Miron, metropolitul Românilor ortodocși și-a sîrbat iubileul de diagnosa boalei sufletesti a turmei sale, care este: indiferentismul, răceala religioasă, adică ofica sufletescă. Cuvîntul metropolitului din sinodul archidieceșan samănă mai mult a prohod decît a cuvînt iubilar.

Așa să fie oare?

Dar așa! Melancolia exprimată în cuvîntul de deschidere sinodal își are prototipul ei în Saul, bo'navul rege teocratic.

Boala lui Saul însă n'a băgat în groapă poporul israelitan, căci eată fi ia din mîni cărna David, omul faptelor și în scurtă vreme

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Michail Cogălniceanu.

VII.

(Urmare).

La punctul care stabilia desființarea privilegiilor de clasă, Cogălniceanu, referindu-se la dispozițiunile firmanului de convocare a adunărilor, care hotărîse alegerea deputaților după clasele de atunci ale poporului, rostește frumoasa cuvîntare: „scopul întrunirii noastre a fost să intrăm ca clase și să eșim ca nație”, și când adunarea, mișcată ca de o schinteie electrică, se scoală toată în picioare și votează prin aclamațiune oborirea privilegiilor, Cogălniceanu adaugă cuvintele nu mai puțin însemnate: „că este o fală și o laudă pentru țeară, că a consimțit la principiile cele mari, cari ne formează în societatea europeană, și că adunarea, votînd că nu mai sînt privilegii, a făcut unul din marile acte ale națiunii române”. În chestiunea organizării bisericești, Cogălniceanu sprigina amendamentul archimandritului Melchisedec, mult regretatul nostru coleg, al prelatului liberal și progresist în trebile bisericii, anume ca în sinodul bisericii române să fie reprezentați și preoții de mir. Cum se face că statul nostru după-ce s'a organizat, a părăsit principiul Divanului ad-hoc și a admis, în constituirea autorității sinodale a țării, earăși principiul retrograd, care respinge dela reprezentarea intereselor ei tocmai pe masa cea mai importantă a fețelor bisericești, — eată o ghici-

mână tot străini, tot deosebiți de corpul națiunii. Sînt memorabile cuvintele adresate de el Armenilor, cari pretinsese a fi primiți, ca națiune armeană, în sinul naționalității române: „Dacă sînteți nație armeană, n'aveți nimic a face cu drepturile nației române! Voi cari ați desperat de viitorul țării voastre, voi, cari la timpuri nenorocite n'ați luat parte la durerile noastre, ci ați tras sub steaguri străine, voi pentru mine nu puteți fi pămînteni! Astăzi, când soarele începe a lucii și pentru România, razele sale nu trebuie să lumineze decît pe fiii săi, pe acei ce au rabdat și viscolul și restriștea”.

Din acestea și din restricțiunea cerută de Cogălniceanu la libertatea cultului mahometan, se poate pătrunde gîndul mai adînc ce-l slugia de călăuză. Ântău el vede națiunea și apoi libertatea; dacă el jertfa une-ori principiile sale liberale ideilor naționale, nici-o dată nu-l vom găsi lovind în interesele națiunii din punctul de vedere al liberalismului sau al pretinselor principii umanitare. Cogălniceanu era înainte de toate un naționalist hotărît și intransigent; dacă el doria libertatea pentru poporul său, o doria nu ca scop, ci ca mijloc pentru a desvolta simburile naționale. El împărtășia principiul unui alt mare patriot român Simion Bărnuț, că libertatea nu poate fi decît națională. Este cea mai periculoasă confuziune, aceea ce se face între liberalism și cosmopolism, și această confuziune Cogălniceanu în tot decursul vieții lui s'a silit să o înlăture. Numai el nu era omul de a jertfi nici un fir de păr din interesele națiunii lui, în vederea unor idei de pură umanitate. Omenirea nu există în abstracto; ea nu există și nici nu poate exista decît sub forme naționale, deoarece natura însăși a turnat-o în acest calapod, și a o apăra pe acest teren, este a apăra în chipul cel mai potrivit însăși interesele omenirii. De aceea, și cu cât înaintează cultura, cu cât se stabilesc mai multe legături între oameni, cu atât pe de altă parte se încheagă tot mai strîns formele vieții naționale, prin dezvoltarea istorică, literară și artistică a popoarelor.

S'ar aștepta cineva ca cel mai mare rol să-l fi jucat Cogălniceanu în Divanul ad-hoc, la chestiunea desființării clăcii și a improprietății țeranilor. El a și lucrat mult pentru a face să triumfe această idee, pe care o trecase încă în programul dorinței partidei naționale din 1848. Dar' el se spărie singur de deslăntuirea patimilor, pe cari propunerea deputaților pontafi o trezi în sinul adunării. Ce e drept, ea era și făcută pentru a provoca protestările boierilor, căci arăta în chip viu, energie și într'un limbaj colorat și nespus de frumos, suferințele seculare ale țeranilor impilate de boieri. Proprietarii mari și mici se sculară ca un singur om, când văzură că trebuie să-și apere proprietatea, amenințată de a fi desmădulată de numeroasa țărăniime. Ca un val, ce a fost deslucuit de un cutremur de pămînt, dar' în puterea legii greu-tății revine cu violență să-și reocupe albia, așa și valul intereselor egoiste, cel-ce pentru un moment fusese sguduit și alungat prin entuziasmul ideii unirii, revenia să pună stăpînire pe sufețe

Ce putere ar mai fi avut simțămîntul abstract al patriotismului, față cu o atare jignire a interesului? Proprietarii erau în stare să arunce și unire și totul în baltă, dacă

atare țel nu putea fi ajuns decît imbinat cu ceea-ce ei credeau ruina lor materială. Tot Cogălniceanu ne spune, că „propunerea deputaților pontafi a răspândit spaima între proprietarii de moșii, cari au năvălit și au umplut Iașul. Ce bun mijloc pentru a-i întărita contra lucrărilor noastre, pentru a face agitațiuni în țeară; ce mijloc puternic, ca sub vîlul proprietății amenințate să se atace voturile naționale și liberale ale adunării și să se întărească planurile separatiste și reacționare!” Cogălniceanu, vîzînd deci că chestiunea aceasta nenorocită amenință să dărîne întreaga clădire ridicată cu atîta trudă, își dă toate silințele de a potoli focul cel aprins și, făcîndu-se a lua el însuși apărarea proprietăților, propune: „facerea unei noue întîmpinări, care, fără a prejudeca chestiunea, să se mărginească numai întru respingerea atacurilor ce se va socoti că propunerea deputaților obștilor sătești cuprinde în contra drepturilor noastre de proprietari de moșii și a demnității noastre de boieri, și amînarea de ori-ce soluțiune a chestiunii.” La această propunere se și alipește Divanul, neputîndu-se obține majoritatea asupra nici uneia din numeroasele mijloace propuse.

Cogălniceanu învîțase un lucru însemnat din desfășurarea acestei daraveri: cunoșcuse cine sînt boierii proprietari și de ce gînduri și simțăminte erau ei. Însuflețit față cu majoritatea imensă a populațiunii țării. Era să reieie el chestiunea aceasta încă o dată pe mîna; însă atunci, nu mai mult ca deputat față cu colegii săi, ci ca ministru atotputernic al unui Domn, ca și el, iubitor de talpa casei, și atunci era să-și dea și deslegarea. Dar' despre acest act, cel mai mare din întreaga

Israilul viguros ajunge la culmea mării sale, întemeiază dinastia mesianică. N'avem să ne spărim dar' nici noi de Nirvana zugrăvită pe păriții metropolitani.

Sântem oameni și nu ni-se cuvine a fi brutali față de omul metropolit, ne vom suporta toți deopotrivă crucea patimilor. Am dori mai virtos să înșenăm zilele bătrânețelor metropolitului nostru, și ne doare a-l vedea năfăcut în scaunul mării în care l-a așezat poporul ortodox, dar' la Canossa nu-l urmăim, căci spre mărire și nu spre umilire este ridicat acolo.

Să ne luminăm.

Tesa e pusă așa, că regimul bisericesc inspirat de sentimente religioase are să lupte cu indiferentismul, răceala și timpirea religioasă a credincioșilor.

Să ispitim dar' faptele!

Contra proceselor păgâne a luat poziție întreg poporul românesc. Sute de mii de credincioși cu clerul de jos în frunte s'au adunat în meetinguri și au protestat contra liberalismului modern, adică contra ireligiozității. O clasică dovadă despre sentimentul viu religios al clerului de jos și al poporului.

Ei și?

Odraslele clerului înalt vicar, protosin cel, secretar, asessori etc. își pun capul în sinodul diecesan al Aradului, ca să verifice sau cel puțin să eludeze pe credincioșii cari nu vor să verifice pe deputatul Ion Beleş, care a votat acele legi vătămătoare pentru sentimentul religios. Ear' metropolitul Românilor în loc de a interpreta sentimentul religios al credincioșilor sei, manifestat prin atâtea sinoade și meetinguri, rămâne mut înaintea coronei când este somat a vorbi în numele poporului, și din contra sancționează cu votul seu ireligiozitatea contemplată în proiectul libertății religioase, admite în discuțiune principiul că confesiunea e dispensabilă pentru om, numai așa un gust privat.

Trei slugitori ai bisericii, inspirați de sentimentul religios se avântă cu abnegațiune în lupta pentru drepturile bisericii și ale națiunii. Supoartă barbaria temnițelor și Excelexența Sa lovește în acele sentimente cu odraslele scaunului seu de sângerează biserica sub barbarele lovituri. Treizeci de mii de credincioși, conduși de sentiment, s'au adunat în giurul celor condamnați la Cluj, și consistorul Excelexenței Sale odată, apoi sinodul eparchial încă odată condamnă acel sentiment, care a inspirat treizeci de mii de credincioși.

Am zugrăvit până aici momente din domeniul politicii bisericești, momente dar' cari fac istoria bisericii militante. Tot în antiteza vouă aduce acum și un moment din viața pastorală, și anume tot din sferele mai înalte.

Casul e următorul: În orașul A. se mărită o orfană, fiica unui fost notar, care a căzut jertfă șovinismului maghiar. Mirele e un distins avocat dintr'un oraș provincial. Copila e singură în lume și dorește a-și servi actul inimii sale cu asistența prietenilor părinților sei decedați, în această dorință își exprimă orfana pietatea față de părinți. Așa roagă de nași pe doi prieteni ai părinților ei,

unul e avocat, director de bancă, membru al tuturor corporațiilor bisericești, dela parohie până la congres, un tipic om evlavios și de sentiment și mecenat al collector de binefacere, altcun și presidentul comitetului parochial din loc; celalalt un distins avocat într'un oraș de provincie, care numai mai odinioară a împărțit o parte din aceea ce i-a dat D-zeu prin sudoarea feței sale, închinând o fundațiune de 1000 fl. bisericii, pentru creșterea copiilor săraci; ear' de preot pe un al treilea prieten al tatălui ei, pe un călugăr, profesor de teologie, conliturgisor al Preasfinției Sale dlui episcop în catedrală, în urmă ca membrul gremiului episcopesc cu drepturi de servire în biserica catedrală, nu e dar' venetic în parohie. Voiu a constata prin aceste tipuri puritatea sentimentului religios al nuntașilor.

Arangiarea părții stolare ce face competența legală a parohului local și cererea permisiunii de a servi actul cununiei profesorului călugăr, o servisește un preot nuntaș, vărul mirelui și ginerele protopopului local. Persoană destul de competentă pentru împlinirea formelor, necesare.

Și ce se întâmplă? Protopopul paroh, bagă stola în pungă, ear' capelanului seu îi trimite următorul uzaz: Nr. 466/1895. Oficiul protopopesc din A. Rev. domn N. N., capelan protopopesc în loc. Auzind că se prepară o păreche de tineri din clasa inteligentă, spre pășirea la sacramentul căsătoriei pe astăzi, fără a se fi înșinuat la subscrisul competenței paroh protop. și fără a i-se fi comunicat cazul de cineva. Această ținută 'mi-se vede de un semn de desconsiderare a vazei și competenței mele în parohie și tract. Deci d-sa este poftit a interveni în a cununa și binecuvânta însuși acea păreche explicându-se celor chemați, că ignorarea oficiului meu e o expresă alterare a legii și a dreptului canonic și o directă spoliare a dreptului meu administrativ. Arad, 2/14 Maiu 1895. Protopopul paroh N. N. m. p.

Miri și „chematii“ insultați în sentimentele lor, se supun, căci bunul lor simț nu-i lăsa a face scandal în biserica. A cununat dar' dl capelan protopopesc după voea părintelui protopop.

Constatăm aici odată, că Cuvioșia Sa dl protopop a spus un neadevăr când a scris, că nu i-s'a făcut insinuarea și apoi că insulta pe cei-ce vin să ceară binecuvântarea bisericii în felul seu rabulistic.

Și ca să luăm și o trăsătură generală din psihologia poporului nostru, acolo e secta nazarineană. Când în fosta parohie a poporului cu pricina, poporul n'a mai aflat mângâiere sufletească sub oblăduirea păstoririi sale, nu s'a lăpădat de sentimentul religios, nu s'a făcut ateist, ci i-s'a căutat alt isvor de mângâiere: sf. scriptură; incult însă pentru cuprinderea spiritului ei sublim a căzut în noianul fanatismului religios. Fenomenul psihologic însă demostă între toate impregiurările inherența spiritului religios în sufletul poporului nostru.

Am ținut să scot în discrete liniamente în relief antitesa, aruncată cu atâtă bruschetă în fața poporului credincios. Simțământul oroarei mă face însă imposibil a descrie în-

discretele conlusiuni, ce 'mi-se impun. 'Și-le va alege și direge fiecare pentru sine, ear' voi „preoți imbrăcați-vă cu dreptate și cuvioșii vostri se vor bucura“.

Cuvios.

Revistă politică.

(Puterea Turciei). Un incident nepolitic, dar' foarte semnificativ s'a întâmplat zilele acestea în capitala vestitei împărății turcești, Tarigradul, incident care ilustrează în mod patentat puterea ei. Înalta Poartă cu consimțământul Padishahului hotărâse ca și împărăția acestuia să iee parte cu o corabie, la sârbările dela Kiel, cu privilegiul deschiderii canalului nordic. Acuma totul a căzut baltă, căci cercetându-se corabia, s'a constatat că e atât de slabănoasă și deochiată, încât n'ar ajunge nici până la Salonichi, s'ar descompune imediat. Și deoarece ce vremea era scurtă, ear' din Berlin urgentau tare de a ști cum stă treaba, Înalta Poartă a hotărât că nu va mai lua parte la festivități.

Ce aliat prețios în eventuala confederațiune a statelor balcanice!

(Chestiunea armenescă). Causa pentru care ne ocupăm așa de adese-ori cu chestiunea armenescă este tocmai fiindcă regularea ei e strâns legată cu regularea și a chestiunii macedonene? Ear' regularea acestor două chestiuni însemnează începutul liquidării definitive a minunatei împărății oarmuite după preceptele Coranului. Deoarece însă la regularea chestiunii macedonene și monarhia austro-ungară e foarte mult interesată, parte din cauza Bosniei-Ertegovinei, parte din cauza drumului spre Salonichi, unde interesele monarhiei ne împing cu fatalitate, chestiunile acestea au importanța lor cuvenită, mai ales că numai prin ele ne putem adese-ori explica unele cu totul neexplicabile la prima vedere cum e spre p. și demisia contelui Kálnoky. Ungurii răsfățați ar pute strica socotellele întocmite într'u a se ajunge la Salonichi, cum n'au vrut la timp nici ocupația Bosniei și Ertegovinei. Spre a-i câștiga dar' pentru marșul la Salonichi, li-se aruncă drept jertfă și astfel de oameni cum era Kálnoky.

În modul și sensul acesta se încurcă itele în chestiunea orientală și din acest punct de vedere trebuie privită și chestiunea armenescă. Am amintit de curând că reprezentanții în Constantinopol ai Englierei, Rusiei și Franciei au înmanuat Sultanului un proiect de reforme de întroducere în Armenia. Punctele proiectului ce am adus atunci se întregesc încă prin cele următoare: înființarea unei comisii, însărcinată de a priveghia înluparea reformelor. Ambasadorii vor avea dreptul a transmite acestei comisii plângerile despre răul tratament ce le-ar veni dela consuli lor respectivi și a-i cere să întreprindă cercetare. Numirea unui comisar suprem, care poate să fie mohamedan sau creștin se va întâmpla cu consimțământul puterilor pentru un timp anumit; el va fi răspunzător de administrarea Armeniei și va sta în raport direct cu ambasadorii. În ținuturile, unde creștinii alcătuiesc majoritatea populației, are să fie un guvern creștin cu un subguvernator mohamedan și vice-versa în ținuturi cu majoritatea mohame-

dană. Se va înființa un tribunal pentru judecarea crimelor, pentru a cerceta neajunsurile de care e vorba.

(A cui va fi Coreea?) Răsboiul chino-japonez a luat naștere din cauza destrăbălăteii administrării ce o practicau Chinezii pe această peninsula. Iaponiezii au vrut să o iee ei sub protecția lor și s'au trăgă foloase cuvenite. În pactul, de împăcare între cei doi beligeranți, pactul precum se știe cunștit de către „Europa“, peninsula Coreea își păstra independența și astfel se credea că nimeni nu va mai face obiecție. Dar' Rusia aștepta numai timpul oportun spre a lua răsplata bunelor sale servicii la împăcare. Toate zările rusești vin acum cu pretenția că Coreea trebuie să devină posesiune rusească, „dacă Rusia voește să-și asigure pentru toate timpurile situația dominatoare în Orientul-Extrem“.

Purcuzând dela lozina aplicată de Andrássy la ocuparea Bosniei-Ertegovinei: *Beati possidentes*, ziarul „Novoje Vremia“ cere ca Coreea să fie neîntârziat ocupată de trupele rusești.

Și într'adevăr dacă Rusia va anexa această peninsula, va deveni stăpână așa zis neînvinsă peste toate țările de pe Oceanul pacific, o singură privire la hartă ajunge a învedera părerea aceasta.

(Goluchowski și conaționali lui). Interesant e a ști cum judecă și Polonii asupra noului ministru de externe, luat din națiunea lor. Așa cum îl cunoaște lumea, contele Goluchowski e în primul rind dinastic neprihănit și acestei convingeri e gata a aduce jertfă și simțământul seu național. Așa ni-l-au descris conaționali lui cu cari am avut privilegiu a vorbi despre el.

Să vedem acum părerea politicianilor din clubul polonez dela Reichtrath. Frațiunea democratică a clubului se bucură numai în general că la postul așa de important a ajuns un Polonez, care la toate ocașiunile festive din Galiția a purtat costum național, așa și la expoziția din Lemberg a anului trecut, pe când petrecea acolo M. Sa împăratul.

Frațiunea aristocratică polonă se împarte și ea în două grupuri. Grupul așa zis din Podolia—între cari se numără contele Zaleski—salută pe partisanul seu cu mare bucurie; pe când așa zișii *Stancipi* din Cracovia, al căror șef este actualul guvernor al Galiției, contele Baden, ascund supărarea lor, deoarece socotela lui sigur că acesta are să fie viitorul ministru-president cisleithan.

Acum ved că planul a căzut baltă, căci nu pot fi Polonezi și în capul ministrului cisleithan și în conducerea politicii externe.

Ca urmaș al principelui Windischgrätz tot mai mult ese la suprafață actualul guvernor al Boemiei, contele Thun.

Din comitatul Torontal.

(Coresp. part a „Tribunei“).

2 Maiu 1895.

Domnii din acest comitat umblă în rup-tul capului să prindă irredentiști, daco-români, agitatori și cine știe ce fel de obrăz-

nicii făurite în capetele lor scrințite și vred-nice de balamuc.

Poftească numai dumnealor pe calea apucată, că vor afla potcoave de căi morții!

În părțile dela Dunăre, în fostul confiniu militar, poporal român crescut în școala militară era datat a sta în amorțea și orice dorință a oamenilor dela stăpânire o priviau ca o poruncă și o împlineau cu sfințenie. Dar' acum s'a întors roata.

Oamenii, cărora 'li-s'a aruncat un os de ros, voesc să-și câștige merite prin descoperirea de agitatori naționali, însă neaflând de acestia, s'au îngrijit dumnealor și i-au făurit înșii.

Spioni dresați ca niște câni din soțul cel mai periculos, vremuesc lumea lor în comune; acestia sunt matadorii politicii mai înalte și aspirații tuturor oaselor de ros ce li-se vor arunca de sus fiecăruia după merit și trebuință.

Oameni, cari prin purtarea și gradul lor de cultură ar trebui să mătore stradele orașelor, sunt puși la câte un oraș de ros, făcând călcări de leagăn și propagând idei scâlciate, de cari se simțea și copii.

La tribunalul din Panciova se aude deja în curgere procese politice contra conaținilor. pe la pretura din Alibunar și la curtea din Panciova se fac fel și fel de cercetări contra unor oameni onorabili, pe cari se vede că mijloace, aspirații oaselor de ros vreau să-și înfieriize cu pecetea irredentismului etc.

Pentru toate acestea le sântem învinscători, căci de nu căutau domniile lor după lucruri neexistente, cauza națională ar fi fost stat încă și pe aici multă vreme în amorțea, dar' acum poporul român din aceste părți se deșteaptă și interesează de toate.

Și din sinul nostru se ridică oameni miserabili, cari sub masca ascunsă a umanității atacă persoane bine meritate pe terenul național, în coloanele nouaștelor din Timișoara, pe când pe aici în mijlocul nostru sânt niște ființe ticăloase, ce joacă rol de spioni și denunțanți josnici.

Aibe parte și acestia de răspunsuri la Iuda!

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Din com. Hunedoare, Maiu 1895.

Onorată Redacțiune!

Binevoește a-mi da voe să ești în dignitațiunea generală, ce a cuprins și în comitatul nostru pe toți, venindu-ne la cunoștință rușinosul conclud al sinodului nostru archidieceșan în ce privește faimoasa reprobă dată mult iubitelui părinte asesor consistorial Nicolae Cristea, pentru bărbăteasca ținută în afacerile noastre naționale. Ne-a surprins dureros o astfel de procedere a capului bisericii noastre și a consistorului archidieceșan, care au fost capabile de o astfel de reprobare. Am simțit însă mângâiere văzând, că sânt bărbați în acel sinod demni de stima poporului, cari au urmat conștienței lor votând contra acestei rușinoase reprobe. Fie

viață a lui Cogălniceanu, vom vorbi mai târziu.

După închiderea Divanului ad-hoc se ivi a doua chestiune, tot atât de însemnată pentru țările române, ca și manifestarea dorințelor: alegerea Domnului. Cogălniceanu luca cu partidul național pentru a încredința suprema autoritate unui membru din acest partid și combatăa candidaturile principilor Michail și Grigorie Sturdza. Partidul național însă comisesse greșeala de a nu se înțelege anume asupra cărui candidat să-și concentreze voturile și se gândi la aceasta tocmai în ajunul alegerilor. Cu tot patriotismul membrilor ce-l compuneau, chestiunea persoanei de ales îi desbina. În seara de 3 Ianuarie, când ei se adunară la Costache Rolla, pentru înțelegerea desvârșită, Michail Cogălniceanu, văzând că toate silințele erau zadarnice, eși furios din adunare, spunându-le că ei vor fi răspunzători de nenorocirea țării. După eșirea lui, prin energica intervenire a lui Pissoschi, se înțeleseră în sfârșit deputații adunați asupra lui Alexandru Cuza și se subsemnă un proces verbal, în care se constata această împrejurare. Alexandru Beldiman fu trimis chiar în noaptea aceea la Cogălniceanu, spre a subsemna și el procesul verbal. Trezindu-l din somn, Beldiman îi prezentă hârția, ținând ascuns cu mâna numele alesului. Cogălniceanu întreba că cine este? Michail Sturdza? Nu, răspunse Beldiman. Grigorie Sturdza? Ear' nu. Atunci dă-mi să ieseale. Când văzu că e Cuza, isbucni în un vesel hohot de ris.

Risul lui Cogălniceanu era prevestirea bucuriei țării lui, ba a ambelor țări surori, cari curând fură întrunite într'un singur mănunchiu, prin alegerea lui Cuza și ca Domn al Munteniei. (Va urma)

Schițe dela congres.

I.

Cățiva bărbați mai tineri, doritori sinu-eri ai propășirii bisericii și bătrâni, unui cu incontestabile merite, ear' alții cu o „activitate“ pasivă, — eată din cine se compune actualul congres național-bisericesc.

Ca decorație, congresul se înfățișează bine. Sala comitatului e mare, frumoasă; protopopii cu brăurile lor roșii, mireni tineri și bătrâni fac un potrivit fond pentru cei trei prelați, cari reprezentă suprema noastră autoritate bisericească.

Metropolitul Miron întră în sală cu aceiași mers afectat, cu care străbate aleele parcului orașenesc și străzile dela reședință până la grădină. E caracteristic, că intrarea sa în sală nu face nici un efect ceremonios. Nici o privire mai iubitoare, nici o salutare mai caldă... Vocea-i răgușită cu care a deschis Duminecă congresul, este ceva mai tare, mai hotărâtă... Ce 'și-o fi zis, după-ce a scuturat faimosul discurs: *începutul e greu*, încolo și în congres ca la sinod!...

Părintele episcop Popea (care stă la stânga metropolitului), privește cu bunătațe, ear' părintele episcop Mețianu privește scrutător peste membrii „coadunați“.

Pavelea (cine nu cunoaște acest nume?) stă adâncit într'o carte, din dosul căreia abia doar' barba i-se vede... „Curios“, zicea cineva, „Pavelea... albește!“ (fi albește adică... barba!) Ear' ca să se arete sprinten, abia că au apucat să fure în sală frații Lumină și aleargă să-și salute... Ce fericire pe el, când Zeno-i scutură de două-ori mâna... Se uită impregiur, să vadă dacă eialaltă „condeputați“ au băgat de seamă înalta... distincțiune... Frații Mocsonyi caută de altfel să fie gentili

cu toți deputații... Semnele vremii: „meltosăgos-ur“-ii s'au acclimatizat între reprezentanții opiniei.

Vicarul Goldiș șede melancolic în scaunul seu din primul rind... Un deputat din părțile locului spunea, că stă astfel din cauză că l'a cuprins dorul de... înțelepciunea grecească... Nu 'mi-a explicat ce înțelege sub aceste cuvinte, ci a zîmbit numai malițios — și m'a întrebat, dacă știu cum se zice înțelepciune pe... grecește.

Mai grav decât toți stă cavalerul Pușcariu. Ca un grand signor ce este, și-a așezat picior peste picior și privește numai prin lorgnette. S'a așezat între doi frați Lumină, probabil pentru a dovedi adevărul din proverbul: „Cine se asemănă, se adună!“... Un reutacios spunea însă, că s'a așezat acolo din cauză că în adevăr, are nevoie de... Lumină! Nu mai puțin „distins“ este archimandritul Ilarion Pușcariu. Un bănașean îl asemănă cu călugării din Mesopotania, ce zice că umblă prin Bănat să cerșească milă: tocmai așa e, scurt și gros și cu barbă de metropolit; doar' că nu e încă destul de coaptă.

Contrast cu dînsul este protopopul Orșovei, dl M. Popovici, cu ochii lui albaștri, barbă albă, fața rumenă sănătoasă, cu privirea blândă, prietenoasă. Parcă-i împrumută seninătate chiar și lui Pavelea, de care stă aproape.

Dintre membrii biroului, dl Bogoievici este care mai puțin atrage atenția damelor dela galerie. Deși tânăr, are față obosită, posacă, vecinic privește în jos, parcă nu se simte bine în congres...

Protopopul Timișoarei cetește procesul verbal al primului congres, pe care-l are în colo cu înfățișare nerădă și înțepantă în curești: înalt, gras, barbă albă, ochi mici,

mici de tot și roșcovan întregul cap. Dl Popovici (advocat în Verșet) este antipodul dlui Olariu: amândoi stau la câte un colț de masă. Deosebirea numai, că până-ce dl Popovici stă leger, ca omul umblat în lume, dl Dr. Olariu stă smirnă: vecinic cu ochii ațintiți la metropolitul, aprobând din cap până și acolo, unde metropolitul gesticulează numai cu mâinile. Parcă știa, că peste câteva ore dela această a doua sedință a congresului, I. P. S. Sa o să-l facă ce n'a visat: redactor al... „Telegrafului Român“... Eată o surprindere tot atât de mare pentru dl Olariu, pe cât de surprinși vor fi alegătorii din Solnoc (Dobăca) auzind, că reprezentant al lor în congres este... domnul Dr. Olariu, despre care vor fi știind tot atâtă, cât știu despre Cing-Ling-Tua-Hong...

La o parte însă cu gluma. Încep referadele comisiunilor de verificare. Viki al nostru (cine nu-l cunoaște?) e generos foarte: propune verificarea aproape a tuturor deputaților din diecesa Caransebeșului. Vorbește grav, încât abia-l mai recunoaștem. Parcă nu el este frate cu gluma și hazul!... Cum se vede influența mediului!... Mangra este ceva mai sever, Barzu însă o dă eară cu blândțe. Referază cu atâtă convingere și devoțiune, încât nici n'a observat murmurul vesel, ce s'a petrecut când despre dl Babeș a zis că e „membru al Academiei - Române în Budapesta“. Nevrând, de sigur, i-a făcut caracteristica răposatului president (care stetea de altfel ghemuit într'un colț de scaun și foileta printr'o broșură d'ale Academiei Zelos academician!).

Incidente s'au produs numai două: unul hazliu, altul „principiar“, cum ar zice Mangra,

Di De G. Pope (Arad) ar fi fost ales de se laudă cu chestiunea deosebită...

Și gurile rele totuși zic că Miron nu se

Proprietar: T. Liviu Albini

Nr. 271/1895.
a. f. c. q. d.

[18 8] 1-3

Concurs la post de învățătoare.

Prin aceasta se scrie concurs la post de învățătoare devenit vacant la școala fundatiională elementară populară de fete din Năsăud.

Învățătoarea diplomată mai întâiu în timp de 3 ani se aplică provisor cu plată anuală de 400 fl. pentru învățătoare provisoră, și dacă în acest timp a corăspuns pe deplin chemării sale se poate face definitivă cu plata anuală de 550 fl., drept de pensune și adausuri decenale.

Dela învățătoarea ce se va alege se cere ca să poseadă perfect limba română ca limbă de propunere atât în scriere cât și în vorbire.

Postul e de a se ocupa în 1 Septembrie 1895.

Învățătoarele qualificate care doresc a concurge, au să-și înainteze cererile instruate în regulă la subscrisa comisiune administratoare până în 15 Iulie n. 1895.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile centrale școlastic și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 27 Aprilie 1895.

Președinte: Dr. Ioan Pop,
Secretar: Nestor Simon,
vicar.

Cu 1 Iunie a. c. st. n. se primește în tipografia diecesană din Caransebeș

un culegător de litere

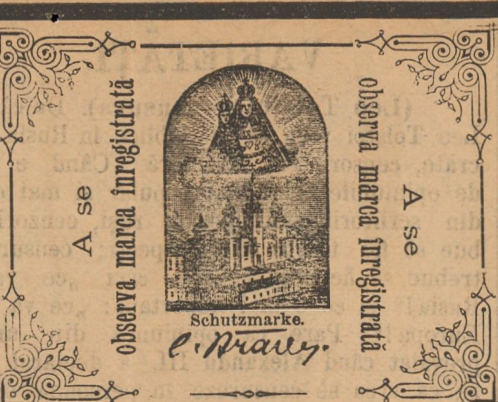
pe lângă condițiuni favorabile. Reflectanții binevoescă a trimite cererile instruate cu documentele necesare până la 31 Maiu n. la Administrațiunea tipografiei și librăriei diecesane.

Caransebeș, în 3/15 Maiu 1895. [1826] 1-1

O calfă (Român)

mai de etate, neinsurat, expert în vânzare de mărfuri, manufatură și băcănie, află ca conducător al unei prăvălii (filială) la moment angajament.

Ofertele sunt a se adresa la redacțiunea acestei foi. [1825] 1-2

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare a miros greu, blesare, rigăleală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, cărcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mănăci și beuturi, la limbrici, morburii de ficat și hămorroidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea”. Această fașie e provăzută și cu iscălitura mea. [28 5] 22-28

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiiu: Farmacia K. Müller, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sighișoara: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercuria: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt; Sebeșul-săseșc: farm. I. C. Reinhardt.

Nr. 154/1895.
a. f. c. q. d.

[1796] 2-3

Publicațiune de licitațiune.

Domeniul fondului central școlar din districtul Năsăudului din comunitatea Ceanul-mare, care are o extensiune de 1030 jugere 1204¹/₂ și constă din arătură, fenaș și pășune, dimpreună cu edificiile de locuințe și economice ce se află pe dînsul, se va da în arândă pe șese ani, începând din 24 Aprilie 1896, statorindu-se prețul de strigare a arândei anual de 3500 fl. v. a.

Licitațiunea se va ține exclusiv cu oferte scripturistice sigilate, care sunt de a se trimite până în 30 Iulie 1895 la 6 ore după amiază cu vadul de 10% a prețului de strigare la subscrisa comisiune în Năsăud.

Aceste oferte vor cănta să cuprindă declarațiunea apriată a oferentului, că cunoaște bine condițiunile de licitațiune, le primește în tot cuprinsul lor și se supune lor necondiționat.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria fondurilor în orele oficioase dela 8—12 și dela 3—6.

Din ședința comisiunii administrative de fondurile centrale școlare și de stipendii din districtul Năsăudului.

Președinte: Dr. Ioan Pop,
Secretar: Nestor Simon,
vicar.

Nr. 263/1895.
a. f. c. q. d.

[1827] 1-3

Concurs la post de profesor.

Prin aceasta se scrie concurs la o catedră ordinară la gimnasiul superior fundatiional din Năsăud pentru limba maghiară-latină ori germană-latină eventual altă combinațiune din acestea obiecte de învățământ. — Cei-ce au calificațiune în acest ram sunt provocați ca până în 15 Iulie st. n. a. c. să-și înainteze cererile instruate în regulă la subscrisa comisiune administratoare.

Plata profesorului ce e de a se alege în cei dintâiu 3 ani de probă e 700 fl., apoi plata de profesor ordinar de 1000 fl. decenali de 10% și drept de pensune.

Dela profesorul ce se va alege se cere ca să poseadă perfect limba română ca limbă de propunere atât în scriere cât și în vorbire.

Postul e de a se ocupa în 1 Septembrie 1895.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile centrale școlastic și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud la 27 Aprilie 1895.

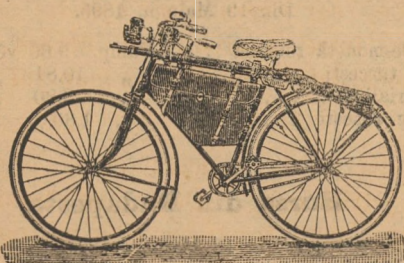
Președinte: Dr. Ioan Pop,
Secretar: Nestor Simon,
vicar.

W. Libkowitz & Comp., Viena, I., Seilerstätte 17, Agram, Ilica 30.

Bicicle Libkowitz, Brennabor și de ale fabricii de arme

[1270] 12-30

En gros. — En détail.

Pe bicicletele cumpărate dela noi se pot câștiga la noi

206 premii

in valoare de

21.155 coroane

Roate pneumatice à fl. 1.20. — Instrucțiune gratis.

Venzători și reprezentanți se caută pretutindeni.

Prețuri curente gratis și franco.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1895.

Budapesta—Predeal											
Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de accelerat	Tren de persoane
10.—	8.05	2.15	3.15	5.45	9.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	7.20	6.25
8.30	2.15	3.15	5.45	9.15	11.12	Budapesta	↑	5.45	7.25	7.—	1.50
11.21	4.16	6.52	9.02	11.12	12.48	Szolnok	↑	2.29	5.23	8.37	11.44
1.33	5.48	11.33	12.48	1.43	2.12	P. Ladány	↑	12.05	3.46	1.19	10.03
3.42	7.09	1.43	2.12	2.06	2.20	Oradea-mare	↑	sos.	2.26	11.04	8.43
3.58	7.15	2.06	2.20	3.03	2.50	Mező-Telegh	↑	sos.	2.19	10.44	8.38
4.88	7.43	3.03	2.50	3.45	3.26	Rév	↑	sos.	1.52	10.07	8.11
5.20	8.18	3.45	3.26	4.06	4.17	Brateu	↑	sos.	1.26	9.30	7.46
5.43	8.42	4.06	4.17	4.53	4.50	Ciucua	↑	sos.	9.10	9.50	9.50
6.32	9.07	2.52	4.53	4.57	4.50	Huedin	↑	sos.	12.47	8.32	7.08
7.16	9.37	3.51	5.32	4.10	4.17	Ghirbău	↑	sos.	12.17	7.54	6.39
8.07	10.07	5.05	6.24	5.55	5.55	Cluj	↑	sos.	6.54	6.54	7.37
8.34	10.37	6.14	6.59	6.11	6.11	Aphida	↑	sos.	11.01	6.14	5.25
8.49	11.10	7.09	7.57	6.27	6.27	Ghirbău	↑	sos.	10.45	5.45	4.48
9.06	11.32	8.03	8.48	7.27	7.27	Cucerdea	↑	sos.	5.18	4.23	6.27
10.12	12.50	9.03	9.48	8.03	8.03	Uioara	↑	sos.	5.21	3.58	5.21
10.40	1.25	10.40	11.25	7.50	7.50	Vintul-de-sus	↑	sos.	8.4	3.06	2.20
10.69	1.43	11.04	11.54	8.03	8.03	Aid	↑	sos.	2.48	2.—	4.31
11.07	1.52	12.04	12.54	8.17	8.17	Teiuș	↑	sos.	2.40	1.51	4.24
11.31	2.18	12.34	13.24	8.38	8.38	Crăciunel	↑	sos.	8.23	2.11	1.2
11.48	2.40	1.—	8.38	8.58	8.58	Blaj	↑	sos.	8.06	1.45	12.54
12.25	3.15	1.40	8.58	9.09	9.09	Micăsasa	↑	sos.	7.59	1.10	2.42
12.62	3.42	2.17	9.09	9.44	9.44	Copșa-mică	↑	sos.	12.39	1.24	2.24
1.06	3.54	2.35	9.24	9.59	9.59	Medias	↑	sos.	12.24	1.14	2.10
1.37	4.08	2.55	9.44	10.02	10.02	Elisabetopol	↑	sos.	11.48	1.05	1.8
1.52	4.23	3.14	9.59	10.22	10.22	Sighișoara	↑	sos.	6.56	1.12	1.18
2.13	4.48	3.34	9.44	10.43	10.43	Hasfalău	↑	sos.	6.54	1.14	1.01
2.32	4.63	3.53	9.59	10.63	10.63	Homorod	↑	sos.	6.41	1.05	12.46
3.04	4.88	4.11	10.02	10.83	10.83	Agostonfalva	↑	sos.	6.20	1.02	12.16
3.40	5.13	4.36	10.22	11.03	11.03	Aptia	↑	sos.	5.58	0.92	11.39
4.03	5.38	4.59	10.43	11.23	11.23	Feldioara	↑	sos.	5.38	0.74	11.17
5.34	6.12	5.33	11.03	11.43	11.43	Brășov	↑	sos.	4.27	0.56	10.02
6.12	6.37	5.58	11.23	11.63	11.63	Predeal	↑	sos.	3.53	0.38	9.22
6.41	6.62	6.19	11.43	11.83	11.83	București	↑	sos.	3.37	0.19	8.57
7.16	6.87	6.44	11.63	12.03	12.03				3.16	0.59	8.23
8.—	7.12	6.69	11.83	12.23	12.23				2.45	0.38	7.48
	7.37	6.94	12.03	12.43	12.43				2.18	0.18	6.90
	7.62	7.19	12.23	12.63	12.63				1.42	0.12	6.28
	7.87	7.44	12.43	12.83	12.83				1.12	0.01	5.61
	8.12	7.69	12.63	13.03	13.03				0.85	0.01	4.94
	8.37	7.94	12.83	13.23	13.23				0.58	0.01	4.27
	8.62	8.19	13.03	13.43	13.43				0.31	0.01	3.60
	8.87	8.44	13.23	13.63	13.63				0.04	0.01	2.93
	9.12	8.69	13.43	13.83	13.83				0.01	0.01	2.26
	9.37	8.94	13.63	14.03	14.03				0.01	0.01	1.59
	9.62	9.19	13.83	14.23	14.23				0.01	0.01	0.92
	9.87	9.44	14.03	14.43	14.43				0.01	0.01	0.25
	10.12	9.69	14.23	14.63	14.63				0.01	0.01	0.01
	10.37	9.94	14.43	14.83	14.83				0.01	0.01	0.01
	10.62	10.19	14.63	15.03	15.03				0.01	0.01	0.01
	10.87	10.44	14.83	15.23	15.23				0.01	0.01	0.01
	11.12	10.69	15.03	15.43	15.43				0.01	0.01	0.01
	11.37	10.94	15.23	15.63	15.63				0.01	0.01	0.01
	11.62	11.19	15.43	15.83	15.83				0.01	0.01	0.01
	11.87	11.44	15.63	16.03	16.03				0.01	0.01	0.01
	12.12	11.69	15.83	16.23	16.23				0.01	0.01	0.01
	12.37	11.94	16.03	16.43	16.43				0.01	0.01	0.01
	12.62	12.19	16.23	16.63	16.63				0.01	0.01	0.01
	12.87	12.44	16.43	16.83	16.83				0.01	0.01	0.01
	13.12	12.69	16.63	17.03	17.03				0.01	0.01	0.01
	13.37	12.94	16.83	17.23	17.23				0.01	0.01	0.01
	13.62	13.19	17.03	17.43	17.43				0.01	0.01	0.01
	13.87	13.44	17.23	17.63	17.63				0.01	0.01	0.01
	14.12	13.69	17.43	17.83	17.83				0.01	0.01	0.01
	14.37	13.94	17.63	18.03	18.03				0.01	0.01	0.01
	14.62	14.19	17.83	18.23	18.23				0.01	0.01	0.01
	14.87	14.44	18.03	18.43	18.43				0.01	0.01	0.01
	15.12	14.69	18.23	18.63	18.63				0.01	0.01	0.01
	15.37	14.94	18.43	18.83	18.83				0.01	0.01	0.01
	15.62	15.19	18.63	19.03	19.03				0.01	0.01	0.01
	15.87	15.44	18.83	19.23	19.23				0.01	0.01	0.01
	16.12	15.69	19.03	19.43	19.43				0.01	0.01	0.01
	16.37	15.94	19.23	19.63	19.63				0.01	0.01	0.01
	16.62	16.19	19.43	19.83	19.83				0.01	0.01	0.01
	16.87	16.44	19.63	20.03	20.03				0.01	0.01	0.01
	17.12	16.69	19.83	20.23	20.23				0.01	0.01	0.01
	17.37	16.94	20.03	20.43	20.43				0.01	0.01	0.01
	17.62	17.19	20.23	20.63	20.63				0.01	0.01	0.01
	17.87	17.44	20.43	20.83	20.83				0.01	0.01	0.01
	18.12	17.69	20.63	21.03	21.03				0.01	0.01	0.01
	18.37	17.94	20.83	21.23	21.23				0.01	0.01	0.01
	18.62	18.19	21.03	21.43	21.43				0.01	0.01	0.01
	18.87	18.44	21.23	21.63	21.63				0.01	0.01	0.01
	19.12	18.69	21.43	21.83	21.83				0.01	0.01	0.01
	19.37	18.94	21.63	22.03	22.03				0.01	0.01	0.01
	19.62	19.19	21.83	22.23	22.23				0.01	0.01	0.01
	19.87	19.44	22.03	22.43	22.43				0.01	0.01	0.01
	20.12	19.69	22.23	22.63	22.63				0.01	0.01	0.01
	20.37	19.94	22.43	22.83	22.83				0.01	0.01	0.01
	20.62	20.19	22.63	23.03	23.03				0.01	0.01	0.01
	20.87	20.44	22.83	23.23	23.23				0.01	0.01	0.01
	21.12	20.69	23.03	23.43	23.43				0.01	0.01	0.01
	21.37	20.94	23.23	23.63	23.63				0.01	0.01	0.01
	21.62	21.19	23.43	23.83	23.83				0.01	0.01	0.01
	21.87	21.44	23.63	24.03	24.03				0.01	0.01	0.01
	22.12	21.69	23.83	24.23	24.23				0.01	0.01	0.01
	22.37	21.94	24.03	24.43	24.43				0.01	0.01	0.01
	22.62	22.19	24.23	24.63	24.63				0.01	0.01	0.01
	22.87	22.44	24.43	24.83	24.83				0.01	0.01	0.01
	23.12	22.69	24.63	25.03	25.03				0.01	0.01	0.01
	23.37	22.94	24.83	25.23	25.23				0.01	0.01	0.01
	23.62	23.19	25.03	25.43	25.43				0.01	0.01	0.01
	23.87	23.44	25.23	25.63	25.63				0.01	0.01	0.01
	24.12	23.69	25.43	25.83	25.83				0.01	0.01	0.01
	24.37	23.94	25.63	26.03	26.03				0.01	0.01	0.01
	24.62	24.19	25.83	26.23	26.23				0.01	0.01	0.01
	24.87	24.44	26.03	26.43	26.43				0.01	0.01	0.01
	25.12	24.69	26.23	26.63	26.63				0.01	0.01	0.01
	25.37	24.94	26.43	26.83	26.83				0.01	0.01	0.01
	25.62	25.19	26.63	27.03	27.03				0.01	0.01	0.01
	25.87	25.44	26.83	27.23	27.23				0.01	0.01	0.01
	26.12	25.69	27.03	27.43	27.43				0.01	0.01	0.01
	26.37	25.94	27.23	27.63	27.63				0.01	0.01	0.01
	26.62	26.19	27.43	27.83	27.83				0.01	0.01	0.01
	26.87	26.44	27.63	28.03	28.03				0.01	0.01	0.01
	27.12	26.69	27.83	28.23	28.23				0.01	0.01	0.01
	27.37	26.94	28.03	28.43	28.43				0.01	0.01	0.01
	27.62	27.19	28.23	28.63	28.63				0.01	0.01	0.01
	27.87	27.44	28.43	28.83	28.83				0.01	0.01	0.01
	28.12	27.69	28.63	29.03	29.03				0.01	0.01	0.01
	28.37	27.94	28.83	29.23	29.23				0.01	0.01	0.01
	28.62	28.19	29.03	29.43	29.43				0.01	0.01	0.01
	28.87	28.44	29.23	29.63	29.63				0.01	0.01	0.01